

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 maja 2015 roku, H. C. (1) wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec córki K. C.. Ostatecznie wniósł o obniżenie alimentów do kwoty po 150 złotych miesięcznie.

K. C. wniosła o oddalenie powództwa oraz powództwo wzajemne o podwyższenie alimentów do kwoty po 600 złotych miesięcznie.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje:

Pozwana jest córką powoda. Pochodzi ze związku małżeńskiego H. C. (1) i H. C. (2). Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 listopada 2003 roku orzeczono rozwód związku małżeńskiego rodziców pozwanej z wyłącznej winy powoda, pozbawiono go władzy rodzicielskiej nad małoletnią wówczas pozwaną, zasądzono alimenty na rzecz córki w kwocie po 400 złotych miesięcznie (wyrok k. 435-436 akt III C 1033/98).

W tutejszym Sądzie toczyło się postępowanie w sprawie III RC 253/13 z powództwa H. C. (1) o obniżenie alimentów, ostatecznie uchylenie obowiązku alimentacyjnego, wyrokiem z dnia 4 lutego 2014 roku oddalono powództwo (k.73 akt III RC253/13 wyrok) orzeczenie jest prawomocne.

Na dzień wyrokowania w sprawie o rozwód, pozwana miała 10 lat, chodziła do czwartej klasy szkoły podstawowej, miała dodatkowe lekcje z języka angielskiego, basen, jeździła na nartach i konno. Koszt utrzymania pozwanej wynosił wówczas około 1000 złotych miesięcznie. Małoletnia mieszkała z matką i babką macierzystą. Matka pozwanej pracowała jako nauczyciel gimnazjum, zarabiała około 1500 złotych (zeznania k.421-422 akt IIIC 1033/98).

Pozwany miał wówczas 58 lat z zawodu kierowca, był na rencie III grupy, otrzymywał pomoc finansową z (...) na światło, gaz ubrania, Mieszkał z przyjaciółką, córką z innego związku i zięciem. Po potrąceniu alimentów pozostawało mu 847 złotych. Przed rozwodem powód prowadził działalność gospodarczą, samochody, których był właścicielem podzielił między córkę i syna z poprzedniego związku.

Na datę orzekania w sprawie o obniżenie, ostatecznie uchylenie obowiązku alimentacyjnego w sprawie III RC 253/13 powód miał 69 lat, otrzymywał emeryturę w wysokości 1695 złotych, dwa razy w roku dostawał zasiłek z (...) w kwocie po 150 złotych. Chorował na tarczycę był po zawale. Powód mieszkał w lokalu spółdzielczym, opłaty wynosiły łącznie 300 złotych miesięcznie. Powód nie posiadał majątku był zadłużony w spółdzielni mieszkaniowej na kwotę 35 tysięcy złotych. Nie miał kontaktu z pozwaną.

Pozwana miała wówczas 20 lat, studiowała na pierwszym roku na kierunku pielęgniarstwo na (...) Uniwersytecie Medycznym. Zajęcia były bezpłatne, odbywały się między godziną 8.00 a 20.00. Dodatkowo uczęszczała na lekcje hiszpańskiego -opłata 500 złotych miesięcznie. Nie pracowała, mieszkała nadal z matką w mieszkaniu babci. Pozwana po maturze w 2012 roku podjęła studia na (...) ale uległa wypadkowi nie zaliczyła semestru, pobierała naukę w szkole policealnej (...) pracowała w (...) przez cztery miesiące.

Obecnie powód ma 69 lat nadal przebywa na emeryturze, która wynosi 1722,81 złotych brutto, po potrąceniach komorniczych (w tym alimentacyjnych) wynosi 573,06 złote (zaświadczenie k.5). Po rozwodzie pozwany został eksmitowany z lokalu, który zajmował, z powodu zaległości w opłatach. Otrzymał wówczas lokal zastępczy z którego także został eksmitowany z powodu zaległości w opłatach ale bez lokalu zastępczego. Obecnie powód mieszka u znajomych, jak twierdzi w piwnicy. Nadal nie ma kontaktu z pozwaną.

Jak wynika z pisma z dnia 8 czerwca 2015 roku, przeciwko powodowi prowadzone jest postępowanie egzekucyjne w sprawie KP Kmp130/98 wszczęte na wniosek pozwanej celem zaspokojenia alimentów bieżących. Toczy się także

egzekucja administracyjna przeciwko powodowi, z powodu egzekucji administracyjnej z emerytury powoda potrącana jest kwota 439 złotych 70 groszy (kopia decyzji ZUS z dnia 2 marca 2015 roku k.7).

K. C. ma obecnie 22 lata, nadal studiuje na (...) Uniwersytecie Medycznym na trzecim roku na studiach stacjonarnych (zaświadczenie k.32). Na koszt utrzymania pozwanej składają się: karta miejska 110 złotych miesięcznie, mundurek pielęgniarski-średnio 100 złotych miesięcznie, wyżywienie 300 złotych miesięcznie, do tego dochodzi koszt zakupu podręczników, środków czystości, łącznie koszt utrzymania pozwanej wynosi około 2000 złotych miesięcznie.

Pozwana nadal mieszka z matką w lokalu, stanowiącym własność babci macierzystej.

Matka pozwanej przebywa obecnie na emeryturze która wynosi 2470 złotych netto, dorabia kilka godzin w szkole.

Ani matka ani pozwana nie mają majątku.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Stan faktyczny ustalono na podstawie złożonych dokumentów i zaświadczeń, zeznań świadków J. W. i H. C. (2) , akt sprawy III RC 253/13 i III C 1033/98, zeznań stron.

Zeznania świadków zasługują na wiarę są spójne, logiczne znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Powództwo o obniżenie i podwyższenie alimentów nie znajduje podstaw w art.138 krio.

Ostatnie orzeczenie w sprawie alimentacyjnej zapadło w lutym 2014 roku, kiedy to Sąd Rejonowy uznał, że brak jest podstaw do uchylecia obowiązku alimentacyjnego orzeczonego wyrokiem Sądu Okręgowego w 2003 roku. Postępowanie dowodowe wykazało, że brak jest także obecnie podstaw do zmiany wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej i to zarówno w zakresie podwyższenia jak i obniżenia wysokości kwoty alimentów. Sytuacja powoda nie uległa zmianie od 2014 roku. Nadal pobiera emeryturę, której wysokość wynosi obecnie około 100 złotych więcej. Sytuacja mieszkaniowa powoda zmieniła się ponieważ obecnie powód został po raz kolejny eksmitowany z lokalu zastępczego i w zasadzie nie ma jak twierdzi gdzie mieszkać. Zważyć jednak należy, że to powód prowadząc określony tryb życia doprowadził do sytuacji w której się znajduje. Materiał dowodowy bezsprzecznie wykazał, że powód od wielu tal nadużywał alkoholu, co między innymi jak wynika z akt sprawy o rozwód było przyczyną orzeczenia rozwodu z jego wyłącznej winy. Przeciwko powodowi toczyły się postępowania karne o znęcanie nad rodziną. Zachowanie powoda, styl życia doprowadziły nie tylko do utraty majątku (powód był właścicielem domu w K., spółdzielczego prawa do lokalu) ale i degradacji stanu zdrowia powoda. Konsekwencji wyborów rodzica nie może ponosić pozwana dlatego powód nie może skutecznie powoływać się na stan niedostatku, wnosząc o obniżenie wysokości alimentów na rzecz córki.

Także sytuacja i potrzeby pozwanej nie uległy zmianie od 2014 roku natomiast niewątpliwie zmieniły się od 2003 roku, kiedy to ustalana była wysokość alimentów od powoda. Jednakże zważyć należy, że chociaż w symbolicznej wysokości to ustalone w kwocie 400 złotych alimenty nie mogą ulec zdaniem Sądu Rejonowego podwyższeniu. Realne możliwości powoda nie pozwalają na zwiększenie tej kwoty. Powód natomiast winien pamiętać, że rodzic ma obowiązek prawny i moralny podzielić się z dzieckiem nawet najniższymi dochodami. Pozwana nie ma żadnych możliwości zarobkowych ponieważ studiuje w systemie stacjonarnym, nawet jeśli okazjonalnie jest w stanie zarobić jakieś kwoty, pracując w weekendy nie stanowi to o możliwości samodzielnego utrzymania się. Zważyć wreszcie należy, że powód od wielu lat nie interesuje się córką, nie kontaktuje z nią, nie stanowi dla niej realnego wsparcia co skutkowało pozbawieniem władzy rodzicielskiej, alimenty są jedynym przejawem jego zainteresowania córką.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art.133§1krio, art.135krio, orzeczono j.w. nie znajdując podstaw z art.138 krio.